

114

N29

Куда Киев - 47

Проспект Перемоги

Кому Редакції „Сільські вісті“

Индекс предприятия связи	и адрес отправителя
<u>264349</u>	

Волинська обл.
Ковельський р.н
с. Топовичі
Радчук В.Ф.

— 252047

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Спогади про тяжке-лицие.

З великим задоволенням добрий час читав статті друковані в газеті „Сільські вісті“. Я не можу без горючі читати статті в яких друкується про тяжке голодне життя в 1933р., бо я сама його пережила. В той час мені було 13 років, Рідкий батько помер з тифу в 1921р. рік тоді був голодний. Ну настав ще тяжкий, голодний 1933 рік на Україні, котра я ще була не в повній свідомості про події, які відбуваються в ті тяжкі роки, але здебільшого розуміла тяжке людське життя зок півтора десятиліття років після Шовтневої революції, ну ще не змогла збагнути, хто ж в основному був винуватим такого трагічного становища. В мої роки відбуваються репресії винних ну здебільшого невинних, вилучають рідних обози „розкулачення“ з плачевними криками і проханнями, були випадки гасі, коли матері божа в відраї повної невідомості від голоду їли своїї дітей, їдути до школи за їєю патронажова частю на трюпи опухших від голоду людей в зм'якшених заплатах під двороми. Одного разу їдути до школи побачила, як два міліціонери всім заарештованого батька вояшерих дітей, а діти плачуть бігли свідомі і благають їх, не забирайте нашого татця“. Заарештували його за те, що знаєш два кайшки законану жінкицю. Це все змисли

любов в своїй пам'яті на все життя.

В той час я мешала в своїй тьоті, яка працювала в колгоспі гарно названому ім'ям Леніна с. Василівка Дніпропетровської області. Працювала від зорі до зорі майже безплатно, а я готувала їм і пората по господарству. В грудні 1933 року я довідалась, що за 30 км в буйному монастирі відкривається гоїтла агро. школи. З великим задоволенням я подалась туди, радіючи, що виведу і буду допомагати своїй мамусі виховати маленька брата і сестру, а ще була радість що там давали при розі поїння суп зовсім пісний з сої, сичовиці і квасої. Хліба не давали зовсім.

Меню було змінне в переставному порядку з названня круїв. А яке навчання було на агрошколі "Одна практика без теорії". То коїна в стігу землі у поле за 5 км. Мамками кукурудзу, різали соняшник звозили в комодній, дярівній, глиняній сарай.

На другий день наїводили, будувало взути чистим кукурудзу. І так через день майже всю зиму. Відморозила ступні ніг, лежало в гурт житку майже дві неділі, медитної допомоги ніде!

Приїхала моя маленька ^{забрала дозволу} сеструба зомла і шіалезі, а тітка пішла в школу писати 7 писів. Там теж давали пісний ріденький суп один раз. Я тепер добре жита і вистим дітям в найкращій країні. Я звертаюсь оговидно до дітей-підлітків, до всіх нас, пам'ятати все

3 -
з минулого, щоб світло її ясно дивиться
в майбутнє. Вшануйте пам'ять
мою, як і віддаю своє життя за все
краще майбутнього покоління!

Радиця В.Ф.

с. Поповці Волинської

шановна редакція! Прошу вибачте, якщо
я десь виразився неграмотно, прошу
ісправити, буду вдячна. А вам вісім
бачимо міцного здоров'я в вашій нелегкій
му почесній праці. З повагою.